

домове за погар/

Тайна молитва.

Ще прочета част отъ 11 глава отъ Посланието къмъ евреи, до 20 ст.

Пишете върху темата: Влиянието на водата, въздуха, върху живите организми.

Когато задавамъ въпроса, какво пишете, безъ да рисувате, безъ да говорите. Въ какво седи правото писане? Правопианието е двояка дума. Право да пишешъ беквално какво значи? И криво да пишешъ, какво значи? Едното е нагоре, другото е надолу. Вобре имате единъ триъгълникъ, имате три линии. Какъ се обяснят линията СД? Какъ ще обяснате, коишъ съ причинитъ за отклонение отъ правата линия. Не да дадете едно материално обяснение. Тоди, който отива надолу е богатъ човѣкъ. Богатиятъ се надолу отива. Той е натоварен и се намира на плъзгава площь. Той е недоволен отъ живота, ходи тупа, недоволен е. Единъ конъ като го натоваришъ, тръпва. Като слемешъ товара, той е доволен. Онзи слабия го наричатъ сиромахъ. Човѣкъ сега тръбва да се научи да мисли правилно. Всичкитъ хора въ свѣта иматъ едно чувство, да мислятъ, че като него другъ нѣма въ свѣта. Не само като него нѣма, но и всѣко дѣво може да каже, че като него нѣма, като всѣка бубулечица друга нѣма. Всѣка булулечица се различава. То е едно качество, което се отнася до първиятъ принципъ. Казвате, че то мене другъ човѣкъ нѣма. Нѣма, значи принципътъ, отъ който ти си излизълъ, като второ нѣма. Човѣкъ възприема този принципъ и казва: че то мене другъ човѣкъ нѣма. Човѣкъ е формата. Тази форма правилна ли е? Представете си, че този съдъ е пъленъ съ нѣкаква скъпоценно вещество. Тази форма казва, макаро мене друга нѣма. Питамъ: туй съдържание, което е въ тази форма само въ нея може ли да стои? Въ тоза форма именно съдържанието е ценено. Но когато самата форма започне да мисли, че тя е ценна, че съдържанието и формата е тя, тамъ е всичката погрѣшка. Щомъ си изсипе съдържанието, формата остава. Формата обръща вниманието, докато съдържанието е във вътрешността. Тази форма е човѣшката глава. Вие по нѣкой пътъ загаввате. Вие мислите, че вашето Богъ знае, какво е. Има единъ идеалъ въ природата и съобразно съ този идеалъ. Туй разбирамъ. Което е съдържанието на главата. Въ моралната чистъ и динамическата сила, където е дъдържанието. Лицето отъ окото надолу е проекция. Нѣкой пътъ лицето е по-дълго, зависи отъ деятелността отъ човѣшкия мозъкъ, зависи отъ онази интезивната мисълъ. Колкото деятелността е по-голяма, толкова може да бѫде по-продълговатъ. Онѣзи хора които иматъ валчести лица, тѣ съ кето децата. Тѣ мислятъ само да премахнатъ препятствията?/. Много малки дребни работихги занимаватъ, тѣ опредѣлятъ физиономистъ. Има едно малко изключение. Понеже кръгътъ на физическото поле се счита за една идеална форма понеже всичкитъ части на периферията съ еднакво отдалечени отъ центъра, иматъ еднакво отношение спрямо него. Щомъ стане отдалечаването, щомъ стане едно изменение въ кръга, кръгътъ започне да се удължава. Най-напредъ човѣшкото лице е валчесто, после започва да се удължава. Има си причини, защо започва да се удължава. Туй удължаване може да бѫде разумно, може да бѫде неразумно. Може да се проточи лицето на единъ човѣкъ, да се пази

Разумността всъкога се показва съ извества удължителност. Тамъ дет имате ~~удълженост~~, вие имате единъ буденъ умъ. Една остра игла, или тамъ дето има острота, е работила разумност. У човѣкъ когато неговата брада се заостря, се показва немота разумност ръ ~~физимското поле~~. Ония хора, на които лицето е валчесто, нѣматъ тази острата, не сѫ ~~реду~~ ~~множ~~ умни на физическото поле. Тъ мислятъ филосо~~ж~~ски да сѫ идеални, но на физическото поле тъ сѫ недосѣтливи. Въ живота трѣбва да имашъ известна досѣтливостъ. Вземете единъ музикантъ. Той трѣбва да има една досетливостъ, хубаво да схваща различието на тоноветъ. Не всѣки схваща тоноветъ различни. Туй, което е вѣрно въ музиката е вѣрно и въ човѣшката мисъль. Трѣбва да се схваща хубавото, красивото. Единъ човѣкъ направилъ една погрѣшка, не подозира, казва: не може. Защо не може да го убедишъ? една котка, която е трѣгнала по рибарина, че нейнат постапка не е добра. Ако питате, защо мечи. Тази котка ни най-малко нѣ ма да трѣгне подиръ единъ, коото носи камъни, но вѣрви подиръ онзи, който носи рибата. Вѣрви не него и мечи. Котката защо мечи за рибата? Защото се обичатъ. Откога излиза тази обичъ? Рибата е водата, котката въ къщи отъ де накъде ~~жажжобично~~ такава обич, да се обичатъ. Защо именно коткат обича рибата, кои сѫ причинитъ? Казватъ, че хората трѣбва да бѫдатъ подобни, за да се обичатъ. Какво подобие има между риба и котката?

Има единъ новъ начинъ за разсъждение. Нѣщата не така лесно се разрешаватъ. Снитъ нѣща лесно се разрешаватъ, но мѫчинъ тъ нѣща исискватъ филосо~~ж~~фи, ~~мъдрени~~. Често епотрѣбяватъ срамнѣнието и аналогията, но то е методъ само за филосо~~ж~~фи и мъдреци. Ако вие не сѫ сте мъдреци, може да направите такива смѣшни аналогии, ако нѣмате живото знѣние. Може да кажете; човѣкъ трѣбва да греши, за да стане добъръ. Какво подразбирате подъ думитъ "човѣкъ трѣбва да греши, за да стане добъръ"? Той греши, но какво разбирате подъ думата греши? Имате греши и грешка. Да греши човѣцъ и да прави греши, това сѫ две нѣща съвѣршено различни. Трѣбва да греши човѣкъ, но той трѣбва да се учи. Рисува нѣщо, нѣма ли да греши? Дълго време трѣбва да работи ~~жажж~~. Този образъ на дѣската не е правъ, има известенъ дисонансъ. Брадата не е направена както трѣбва, азъ съмъ го създадъ това, устата не сѫ направени на свѣтъ. Тъ както сѫ направини има едно презрение, ни пет пари не дава каквото и да направятъ другите. Казва, за тебе не искамъ да ~~жажж~~ мисля. Но щомъ туря нѣкой капанъ, вѣнага се измѣня. И на слѣпия ако туря една жена и той ще прогледа. Всѣка жена може да накара мѫжа да прогледа. Вие ще вземете подигравка. Но така е. Онази истинъ, която кара хората да прогледатъ, е любовъ. Мекиятъ принципъ то е жената. Вие вземате ~~жормата~~. Божествениятъ принципъ работи. Казвате, тя е жена, ще представите съ рокля, съ фуста. То не е жена. Защото може да облѣчете и мѫжа съ фуста, да му турите шапка, но вие ще имате изопа~~не~~ на форма на жена. Вие дойдете до този първичниятъ Божественъ принципъ, който отвѣря очитъ. Ако една жена не може да отвори очитъ на единъ слѣпецъ, тя не е жена. Имате женска форма, имате религиозна форма, имате поетическа форма, научна форма. Това сѫ празни ~~форми~~, но ако дойдете до ония форми, които иматъ съдѣржание, до ония ~~ожествени~~ принципи, тъ сѫ живи, тъ иматъ съдѣржание. Та нѣкой казва, азъ не искамъ да бѫда жена.

развитъ въ гбавата. Нѣмашъ ли такъвъ органъ, всичко туй, което представяшъ, не е съществено. Но за дайма единъ човѣкъ откровение въ живота, той трѣба да има друго разбиране за широтата на живота. Сега всички вие вѣрвате въ Бога. Онзи, който има откровение, непремѣнно трѣба да има дѣлготърпение. Кажде е вашето дѣлготърпение.

За бележете вие, които имате ваникъ да разнасяте непровѣрвани работи.

Хубаво е човѣкъ да е вестникъ отлична работа. Приятно е дойде нѣкой, какъ нѣщо – единъ навикъ е да изнасяшъ непровѣрени работи. Дойде нѣкой човѣкъ, какъ: слушай имашъ единъ лотариенъ билетъ, пече лишь 200 хиляди лева. Човѣкъ се възрадва, дава едно огущение. Следъ два дена се указга, е този човѣкъ нищо не е спечелилъ. Казва отиде баница та напразно. Провѣри веднажъ, дважъ, че като срещнешъ човѣка, какъ, че е спечелилъ. Онѣзи, които изучаватъ човѣшкия характеръ, тѣ по нѣкой путь иматъ сѫщата слабостъ. Казватъ, че туй иматъ, основа иматъ, искаратъ, че човѣкъ е гениаленъ. Нѣкои зоказватъ за нѣкого, че е гениаленъ, но нищо не излиаа. Криво разбралъ гениалния новѣкъ той. Преди повече отъ 20 години дойде единъ учитель при мене, казва: мислишъ ли, че азъ съмъ Гениаленъ по музика, азъ съмъ учитель отивамъ по музика да свърша. Казвамъ му: искашъ ли да ти кажа истината? – Но музиката нѣмашъ никаква гениалностъ. Ти може да търкашъ цигулкута въ нѣкоя кръчма, да свиришъ Ти си много гениаленъ да носишъ вода, да бѫдешъ търговецъ отколкото да бѫдешъ музикантъ. – Откажде го заключавашъ? Казвамъ: отде влѣзе туй вдѣхновение въ тебе? Казва: преди четири години чухъ единъ музикантъ. Преди четири години е нищо, но ти трѣба да си роденъ, не става само ако преди четири години имашъ този потикъ. Следъ години го виждамъ въ Варна, хваналъ една кола, турилъ едно буре, ходи и носи вода, вода раздаваше и имаше доста мущерии. Казвамъ: мнозина отъ васъ не трѣба да си губите времетъ по глупави работи. На музиканта челото не може да бѫде трижгълно. Ако на единъ човѣкъ челото е трижгълно, тикакъвъ ясновидствене не може да има. Трижгълникътъ е геометрическа форма. То е основа на живота. Трижгълникътъ той е символъ. Трижгълникътъ трѣба да знаешъ, какъ да го превърнешъ. Ако В представя ум тъй, С представя сърдцето и ако другата страна представя човѣшкото тѣло, има съответствие. Следователно, ако умътъ работи, ще произведе известни форми, ако сърдцето работи, ще произведе известни форми, тѣлото ще произведе други линии. Но вие трѣба да преведете правата линия въ трижгълника въ линии на ума. Какви сѫ линии на ума? Всички трѣба да имате едно наблюдение, да проечувате ония хора, които сѫ високо интелигентни. Не строгата мисъль, логически, а тѣ не говоря за логиката. Логиката е единъ методъ, но ония хора, които иматъ буденъ естественъ умъ, прозорливъ умъ, схващатъ веднага, какъ е построено човѣшкото лице. Следъ това наблюдавайте ония хора, на които чувствата сѫ развити, не обикновени настроения, но чувства, които въ тѣхъ се проявяватъ, какви ставатъ. После дойдете до човѣшката воля. Цѣлото тѣло, какъ е построено показва волята. Разумният човѣкъ се показва въ цѣлопожижъ тѣло; отношениута на неговитѣ рѣце, отношението на неговата глава, на гърдитѣ, отношенията на стомаха, после отношенията на прѣститѣ. Като вземете цѣлокупния човѣкъ въ неговото стоеще? строежъ? показва степенъта на на неговото последно развитие доде е достигналъ. Тамъ додето сте достигнали въ развитието, такава е форма. Вземете кой да е художникъ, той е направилъ една скица, но тази скица не е картина.

Художникът след като нахвърли основните черти, като направи скицата туря сънките, поставя очите, носа, работи върху устата, след туй работи върху всяка линия. И човекъ да да изпъкне умътъ, дълго време тръбва да работи върху силите на ума, за да може да се проявят. Моякъ ще работи дълго време, докато почувствува, че има единъ умътъ, на който всъкога може да разчита. Казвамъ: не тръбва да имаме една религия, която да ни спъне. Ако вървенето въ Бога може да ѝ спъне нашия умът и нашето сърдце, или нашето тѣло, туй върване не е право. Ако вървенето въ Бога възбуди единъ страхъ у тебе, туй върване не ти тръбва. Върване е туй, което нѣма да те спъне, което ще даде потикъ на твоя умът да се развива. Върване, което ще даде потикъ на твоето сърдце, не да се спънешъ, но да знаяшъ, какво да правишъ. Най-после ще дадешъ широчина на сърдцето и разиване на тѣлото. Не да имашъ едно хилаво тѣло, но да имашъ единъ здравът организъмъ, това е вѣра, а вървашъ въ Бога на свободата, на тоята мисълъ, да вървашъ въ Бога на свободата на твоите чувства и да вървашъ въ Бога на свободата на твите действия. Но свободенъ е онци човекъ, който знае, който има вѣра. Ако при сегашното разбиране при всяка постъпка се коригираме, ние казваме: еди кой си не постъпва право. Сега азъ бихъ ви запиталъ: какете ми вие, какво виждате. Нѣкой пътъ изваждамъ и давамъ единъ левъ на единъ беденъ човекъ. Казвате: много скържавъ човекъ. Какете ми сега, каква е идеята за доброта. Колко пари тръбва да дамъ на единъ беденъ човекъ. Каква е вашата норма. Представете си, че азъ дойде единъ денъ при васъ да попрося, колко ще ми дадете. /Всичко/. Не говорите истината. Туй ваше положение мяза на онзи циганинъ, който минавалъ една дълбока вода и кръжижъ молилъ се и казва: като излѣза изъ водата Св. Никола, ще ти запали свѣщъ колкото бѣщи. Като излѣзъ изъ водата, ти нали знаешъ, че азъ съмъ св. Никола, ти нѣмашъ нужда отъ сиромахъ човекъ. Преведете сега, къде е погрѣшката. Защо тръбва да иска да запали една свѣщъ колкото боя си се преведе. Ако вие не можете да напратите единъ преводъ. Той може да се посмѣе, че излъгалъ св. Никола. Той искалъ да каже, св. Никола, ако ми помогнешъ, азъ ще ти служа на тебе и съ ума си и съ сърдцето си. Ти ме избави. По-добре е да служа на тебе. отколкото да умра. Човекъ се намира въ една дилема. За предпочитане е да сложишъ на свети Никола, отколкото да идешъ и да се удавишъ. по-добре е да бѫдешъ слуга на свѣти Никола, отколкото да бѫдешъ робъ на смъртът. Но следъ като миналъ рѣката, казва: св. Никола, нѣмашъ работа съ мене, остави ме да бѫда свободенъ, ти си добъръ и уменъ човекъ, нека бѫда и азъ свободенъ като тебе, да не бѫда слуга. огава азъ правя преводъ. Той казва, излъгахъ. Той освенъ че не е излъгалъ свети никола, но той ще го тури въ по-голямо затруднение. Всъки единъ отъ васъ прави обръщане. Вие въ своето положение всъки денъ имате една непоследователност. Ти се намирашъ въ трудно положение, обещавашъ, че направишъ това онова. Следъ като мине трудното, че забравишъ. Питамъ: защо си обещалъ? и защо забравяшъ? Вашето обещание извѣршете го, толкозъ малко обещание може да го направите. Обещавашъ да се посветишъ на Господъ, да идешъ въ нѣкой монастиръ, да станешъ калугеръ. Какво показва да станешъ калугеръ? Идеят да калугерство показва единъ човекъ, на който външниятъ свѣтъ не тръбва да му влияе. Калегуринътъ не тръбва да се занимава съ ядене и пие, не тръбва да се занимава съ слава, не тръбва да се занимава съ пари. Той тръбва да бѫде свободенъ, свободенъ както щурецъ,

цѣлиятъ денъ пѣ и да се моли. Калегуринъ ѿ щерецътъ това е равносилно. Калуреринъ цѣлиятъ денъ трѣба да свири и да пѣ като щурецъ. Щомъ не свири и не пѣ както щеруца, никакъвъ калегуринъ не е. Казва: той много сериозенъ е станалъ. Той е напусналъ калегерството. Сега вие разбираш като стане калугеринъ да се отрече. Този, който се отричне е калегеринъ. Калугеринъ всичко има.

Казвамъ: всички иди, които съвременниятъ хора иматъ трѣби да се преведатъ. Всички единъ отъ васъ трѣба да се създаде единъ общъ знаменателъ. Вие тукъ се наричате братя и сестри. Една сестра казва: този е мой братъ. Доколко въ вашето сърдце е вложено, доколко вѣрвате, че е братъ. Той казва, че е сестра. Но доколко той вѣрва, че е сестра. Ние казваме братъ и сестра, но да го почувствувашъ, че е братъ или сестра. Ние казваме братъ, но не се побратимяваме. Казваме сестра, но сестра не става. Въ мене има едно изкушение да ви кажа единъ примѣръ. Единъ примѣръ ако той принесе полза, има смисълъ да се приведда. Какви ще бѫдатъ последствията ако го приведа. Нѣкои може да се плавуватъ, пакъ на нѣкои може да се урони престижа. Ха да ви го привед седя си азъ горе въ стоята, работя. Чувамъ отънъ пѣни. Двама души пѣятъ. Единъ пѣ сопранъ, другъ пѣ басъ. Азъ така чухъ, музика се прави. Иде една сестра, казва, Учителю, двама души се биха. Разправя, разправя. Казвамъ: щомъ се биятъ, каква е причината за този бой. Казватъ, той онзи братъ нѣмаше право той така. Казвамъ: оставете тия работи, причините защо се биятъ двамата, трѣби да има нѣкакъвъ поводъ. Задигналь този младиятъ братъ две дѣрвета отъ кръжикъ градската гора, донесълъ ги тукъ. Другиятъ му дава такъ. Бие го за две дѣрвета. Казвамъ, той по стария педагогически начинъ му далъ далъ урокъ, че не трѣба да се краде. Защото може да дойде горскиятъ стражаръ и да каже: вие какъ так вземате тия дѣрвета. Този братъ го налага. Той може да употреби другъ методъ. Да каже: слушай я вземи тия дѣрвета, занеси ги отдeto си ги взелъ. Тъй кого може да направи една постъпка музикална по всички правила. Той го научи, ко стария педагогичес и начинъ. Онзи казва: нѣмашъ право да ме биешъ. Другиятъ казва: нѣма да крадешъ. Онзи пита: защо го бие? Защо вие не питате причините? Въ дадения случай различно може да се постъпли. Този братъ, когото сѫ налагали, той иде донесълъ единъ голъмъ кръстъ, заминалъ нѣкъде и децата играятъ си съ кръста и го счупватъ. Той имъ казва, азъ въсъ ще ви претрепамъ. Казвамъ, и тебе те налагаха, като те налагаха протестираше, че братътъ постъпилъ несправедливо, а той иска тия деца да ги бие. Счупването на кръста показва, че се отръввалъ отъ една голъма бела. Той вѣрви и чувамъ пакъ има пѣнене. Друга една сестра води натурия братъ: Учителю, натупаха го. Каква е причината? – Счупването на кръста. Следъ туй иде най-после доброто. Този младиятъ братъ казва, Учителю, едно време мислѣхъ, че е много голъмо мѫчение, че сѫ ме били и че сѫ ми счупили кръста. Казва, хубаво става, че ми дадоха единъ добъръ урокъ. Този братъ два пъти като е битъ, той разбира хубаво. Уравновесява се работата.

Казвамъ: вие не се заблуждавайте. Единъ братъ идеализира нѣкого. Трѣби всѣка една постъпка да се преведе, да се направи единъ вътрешенъ преводъ. Защото причината може да бѣде или въ схващането не твоя, или въ схващането на твоето сърце или въ твъсътото тѣло. Ако туй което ще го направя може да ми донесе нѣщо хубаво на място е постъпка.

ако туй еже да донесе нъщо добро на сърдцето на място е постъпката. И ако доне е ъщо хубаво на тѣлото, на място е постъпката. Ако то не допринася нищо хубаво на умъ или на сърдцето или на тѣлото, постъпката постъпката не е права. Трѣбва да имаме една мѣрка. Всѣкога когато правите нѣщо, има единъ принципъ, който визастѣпва да бѫдете справедливи, понеже нѣма да се мине дълго време и онова, което правите на други тѣ, ще се върне на васъ. Една поспка, която е добра за васъ, ако вие учите тази постъпка трѣбва да бѫде добра и за другитѣ. Ако едно нѣщо е добро за едного, трѣбва да бѫде добро и за другитѣ. Ако е лоша за едного, трѣбва да е лоша и за другитѣ. Всѣка една постъпка всѣка една мисъль трѣбва да бѫде последователна. Туй е новиятъ животъ, съ който трѣбва да си послужи сегашното общество. Сега казвате, свѣтътъ е такъвъ. То сѫ хиляди години, които сѫ минали преди настъ и свѣтътъ сере съядал. Този свѣтъ съ едно духоване не може да се поправи. Ако можеше то невидимиятъ свѣтъ би го поправилъ, но много време трѣбва да мине докато се поправи свѣтътъ. Ония наслаждания на разни вѣши мисли, разни ваши желания, които бощуватъ въ васъ и се проявяватъ, тѣ не сѫ ваши лични прояви. То сѫ прѣяви на ~~жилищн~~ вашето минало, на миналото обществото и на цѣлото човѣчество. Така лесно нѣма да се справите съ себе си. Човѣкъ трѣбва да бѫде силенъ за да може да се справи. Трѣбва една сила въ тебе, която да се прѣяви. Ти само трѣбва да знаешъ, каква форма да й дадешъ. Дотолко зъ проявленето на човѣка е правилно, дотолко зъ ще бѫде за неговото подигане. Казвамъ: въ развирането на волята, трѣбва да дойде до реализирането. Вие трѣбва да се стремите къмъ съмоосървъренстване, то е онази красота. Богъ за да ни обича трѣбва да има нѣкаква форма, която да привлѣзе ~~иниманието~~. За какво ще те обича Господъ, ако послушание нѣмашъ. За какво ще тепобича Господъ, ако умъ, който да схваща неговитъ мисли нѣмашъ. За какво ще тепобича Господъ, ако нѣмашъ кърдце, което да схваща възвишено и благородното. Ако нѣмашъ тѣло, съ което да му служишъ, За какво ще те обича Господъ? Ако ти не си готовъ заради него да направишъ най-голѣматѣ жертва, за какво ще те обича Богъ е едно сѫщество, за което човѣкъ трѣбва да иска да направи всички заради него. Богъ като дойде, Той, изведенажъ иска най-голѣмото отъ тебе. Той казва: или всичко или нищо. Не само да кажешъ: мога. Защото спорезъ: законо и голѣмитѣ и малкитѣ работи еднаква сила иматъ, когато може да ги направишъ. Сега ще ка ете: какъ така? Представете си единъ тригъникъ, който тежи десетъ тона. Единъдете не може да го дигне, но ако е свѣрзанъ съ единъ лостъ съ пружината на една машина, и ако туй дете бутне машината, веднага може да го дигне. Въ природата нѣщата ставатъ лесно, когато знаешъ, кѫде да буташъ. Свѣтътъ е разумно направенъ, хората сѫ свѣрзани като скачени сѫдове. Ако на единъ човѣкъ кажешъ една своя мисъль, той на втори, той на трети, на четвърти и така работата се обрежда. Нашитѣ работи не се обрежатъ, понеже не знаешъ, какъ да натиснемъ следствие на това преживѣваме известни мѫчнотии.

Казвамъ: въ всѣка една школа вложено е вече наука да ~~живи~~ ^{живи} ~~жилищн~~ самоосървъренствуване. Човѣкъ да усървъренствува една своя дарба. Човѣкъ напримѣръ е пропозири~~жъвъ~~въ. Въ какво седи прозорливостта? Да можешъ да предвиждашъ. Ако си музикантъ да си музикантъ на свѣтъ. Ако си художникъ да си художникъ на свѣтъ. Ти самъ да си доволенъ, не да пишашъ хората: тази картина, ~~която нарисувахъ~~ права ли е. После ако познавате хората да ги познавате тѣй както трѣбва. Азъ малко ~~хора~~ съмъ

които познаватъ човѣка. Малко учени хора съмъ срѣщалъ, които могатъ да познаватъ човѣка. Отвѣнъ да познавашъ човѣка, какво може да стане. Има хора, които познаватъ. Казватъ за единъ човѣкъ: този човѣкъ десетъ години ще живѣе много разпуснатъ животъ, но следъ десетъ години веднага ще стане една рѣзка промѣна, ще стане въ живота му една такава и такава промѣна. Ще стане едно превръщане на неговата енергия. Това важи за закона на наследствеността. Азъ виждамъ, че той има една черта на нѣкакъ дѣдо преди четири поколѣния, дѣдо му билъ много благочестивъ, другите не сѫ живѣли добре, оставили лоши последствия въ него. Казвамъ следъ десетъ години ще изживѣе всички лоши последствия на тритъ поколѣния следъ туй ще стане една промѣна този дѣдо отъ четвъртото поколѣние той взима надмошье. Нѣкакъ законътъ е обратенъ. Нѣкакъ виждашъ единъ човѣкъ десетъ години живѣлъ много добре и другите три поколѣния остави лоши склонности непремѣнно въ него ще стане единъ обратъ. Апостолъ Павелъ като знае закона, казва: Боя се азъ, който стоя да не би да дойде нѣкакъ мой миналъ дѣло, предѣдо да ме катурне и да ни си да изгубя азъ своята вѣра. Всички трѣбва да се пазите да не бидете обѣрнете този законъ. По нѣкакъ путь вие сами може да обѣрнете и да изопачите закона. Вие може на единъ вѣщъ приятель съ единъ-ваша необими слими дума може да измѣните целия ходъ на неговите мысли и чувства нѣкакъ путь може съ една дума да измѣните въ обратна посока неговото разположение. Въ турско време единъ турчинъ ходилъ при единъ българинъ искалъ да го убие. Хваща го за краката и българинъти и казва: ти баща ти майка, не го пуша да вѣрви. Онзи спусналъ ножа. Казва, ела синко, какво казвашъ. - Моля ти се не ме убивай. Разумно човѣкъ трѣбва да говори. Този турчинъ колкото и жестокъ да е, като чува да му казва: ти баща, ти байка, като го хваща за краката, съставя го живъ. Защо спрямо него е билъ много снисходителенъ. Защото знае да говори разумно. Казвамъ: по нѣкакъ путь и вие ще дойдете до този турчинъ и трѣбва да знаете да му говорите. Въ този лошия човѣкъ де можете да събудите нѣщо хубаво. Ако не знаете, да кажете, ще иде главата ви.

Вие сега трѣбва да работите върху себе си. Има какво да се работи. Сега дойде нѣкакъ при мене и казва: много зле върятъ хората. - Оде знаешъ, че е лошо върятъ. Много добре върватъ. - Не живѣятъ тѣй добро то не е вѣрно положение. Ако една кола скърца не показва, че всички тѣ скърцатъ. Казва: този светъ не вѣрви. Като каже нѣкакъ, че хората не живѣятъ добре, подразбира че двама, трица или четирима въ дадения случай не живѣятъ добре. Но всички ли хора не живѣятъ добре. Не се самозаблудявайте. Ако барометъ показва, че времето ще се развали то ще се развали на 10, 15 километра, но по далече грѣе слънце.

Хредъ едно малко пространство минава единъ циклонъ, но цѣлото пространство не взима. Противоречието е само отъ частиченъ характеръ. Когато се случи единъ малъкъ инцидентъ извадете поука. Винаги наблюдавайте и изучавайте. Гледамъ сестри братя носятъ огледала. Азъ се радвамъ. Вижъ носятъ какъ, веждитъ, очитъ ясни ли сѫ. После азъ съмъ съгласенъ да имате по две огледала да си оглеждате лицето и гърба. Вие докато сте млади носите огледало, като останатъ не се оглеждайте. Пакъ се оглеждате. Азъ бихъ желалъ старитъ сестри да носятъ по две огледала. На младите едно е достатъчно, на старите по две. Сега да ви приведа дветѣ огледала. Едно огледало е човѣшкиятъ умъ, второто гледало е човѣшкото сърдце.

на нѣкои ще препоръчамъ и трето огледало за тѣлото. Азъ превождамъ:
умътъ да бѫде едно огледало, сърцето да бѫде едно огледало и цѣлото тѣло като вървишъ да бѫде огледало, другитѣ да се оглеждатъ. Като се оглежда една сестра, азъ гледамъ съ кое огледало се оглежда. Казвамъ, само едно огледало има горката.. Онѣзи които иматъ едно огледало само за ума, тѣ сѫ още грънчари, правятъ форми. Второто огледало турятъ съдѣржание и третото огледало е цѣлото тѣло. На младите сестри по едно огледало, на старите по две а пѣкъ за онѣзи, които сѫ още по-напреднали по три огледала.

Тайна молитва.

9 година
46 лекция.
9.VII.1930 г. Срѣда, 5 ч.с.
Изгрѣвъ.